

הב"ח – רבי יואל סירקיש:
השלחן הפתוח לתלמידים
ספור על תורה, על חסד מהשם,
ועל שרשים עמוקים.

לפני מאות שנים (בשנת ה'שכ"א),
בעיר לובלין שבפולין,
נולד רבי יואל סירקיש.

מאז שהיה ילד קטן,
הוא אהב את השם בכל לבו.
הוא למד תורה מאביו ומגדולי פולין,
והודה להשם על כל אות ואות שזכה ללמד.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְרַבִּי יוֹאֵל בְּרָכָה מִיּוֹחֶדֶת:
רַבִּי יוֹאֵל הָיָה אָדָם עָשִׂיר מְאֹד.
אֶךְ רַבִּי יוֹאֵל יָדַע הֵיטֵב:
הַכֶּסֶף אֵינוֹ שָׁלִי! זוֹהִי מִתְּנָה מֵהַשֵּׁם כְּדִי לַעֲשׂוֹת
דְּבָרִים טוֹבִים.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לְרַבִּי יוֹאֵל בְּרָכָה מִיּוֹחֶדֶת:

בְּאוֹתָם יָמִים, צְעִירִים רַבִּים רָצוּ לְלַמֵּד אֶת תּוֹרַת הַשֵּׁם, אֲךָ הֵם הָיוּ עֲנִיִּים מְאֹד.
מְאֹד. אִיךָ אֶפְשָׁר לְלַמֵּד בְּרִכּוּז כַּאֲבָטוֹן מִקְרָקֶרֶת מִרְעֵב?

רבי יואל הֵבֵיט בַּתְּלִמִּידִים וְאָמַר תְּפִלָּה
תְּפִלָּה בְּלִיבוֹ:

"רבונו של עולם! הֶכֶסֶף הוּא שְׁלָךְ.
אֲנִי אֲשַׁתְּמֵשׁ בַּמֶּתְנָה שְׁנַתָּת לִי כִּדִּי לַעְזֹר
לַתְּלִמִּידִים לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה שְׁלָךְ!"

הַשְׁלַחַן הַפְּתוּחַ! רַבִּי יוֹאֵל הָאָכִיל תַּלְמִידִים רַבִּים עַל הַשְּׁבוּנוֹ.
הוּא נָתַן לָהֶם אָכַל טָעִים וּמִזִּין בְּשֹׁפֶעַ, כִּדִּי שְׂיֻכְלוּ לַשַּׁבָּת וְלִלְמַד תּוֹרָה בְּלִי דְאָגוֹת.

אַיזו שְׂמֵחָה הִיְתָה בְּיִשְׁבָּהּ שֶׁל רַבִּי יוֹאֵל!
הִתְלַמִּידִים שָׁבְעוּ, בֵּרְכוּ אֶת הַנֶּשֶׁם, וּמִיד צָלְלוּ חֲזָרָה לְתוֹךְ דְּפֵי הַגְּמָרָא.

שְׂמֵחָה וְהוֹדָיָה

לְמוֹד לְנֶשֶׁם נְשָׁמִים

בִּישִׁיבָה שְׁלוֹ צִמְחוּ עֲנָקִים! אֶחָד מֵהֶם הָיָה רַבִּי דָּוִד הַלֵּוִי סָג"ל – הַמּוֹכֵר בַּשֵּׁם
הַט"ז. רַבִּי דָּוִד הָיָה כָּל כָּךְ צַדִּיק וְחָכָם, עַד שֶׁרַבִּי יוֹאֵל בָּחַר בּוֹ וְהוּא נִעְשָׂה חֲתָנוֹ!
יַחַד הֵם חֲקְרוּ אֶת הַלְכוֹת הַשֵּׁם.

רבי יואל הקהליט
לכתב ספר עצום
שיעזר לכל עם ישראל.
הוא קרא לספר
שלו "בית חדש".
בקצור מכנים את הספר
הב"ח (בית חדש).
מאז ועד היום, כלם
קוראים לרבי יואל
באהבה "הב"ח"!

הִלְכָּה

בְּסִפְרוֹ הַגָּדוֹל, הַבִּ"ח
לִמַּד אוֹתָנוּ כָּלֵל חָשׁוּב:
לִפְנֵי שְׂפוֹסִקִים הִלְכָּה,
חִיבִים לַחֲזוֹר אֶל הַשָּׂרֵשׁ!

כִּמּוֹ עֵץ – אִי אֶפְשָׁר
לְהִבִּין אֶת הָעָלִים
בְּלִי הַשָּׂרֵשִׁים.
חִיבִים לְהִבִּין מֵאִיפָּה
כָּל הִלְכָּה בָּאָה.

הַבִּ"ח עָבַר עַל כָּל
סִפְרֵי "אַרְבָּעָה טוֹרִים"
(הַסִּפְרִים שְׁעָלֵיהֶם
בָּנוּי "הַשְּׁלָחַן עָרוּךְ").
לְכָל הַלָּכָה וְהַלָּכָה הוּא
הוּא הֶרְאָה אֶת הַמָּקוֹר
וְאֶת הַטַּעַם שָׁלָה.

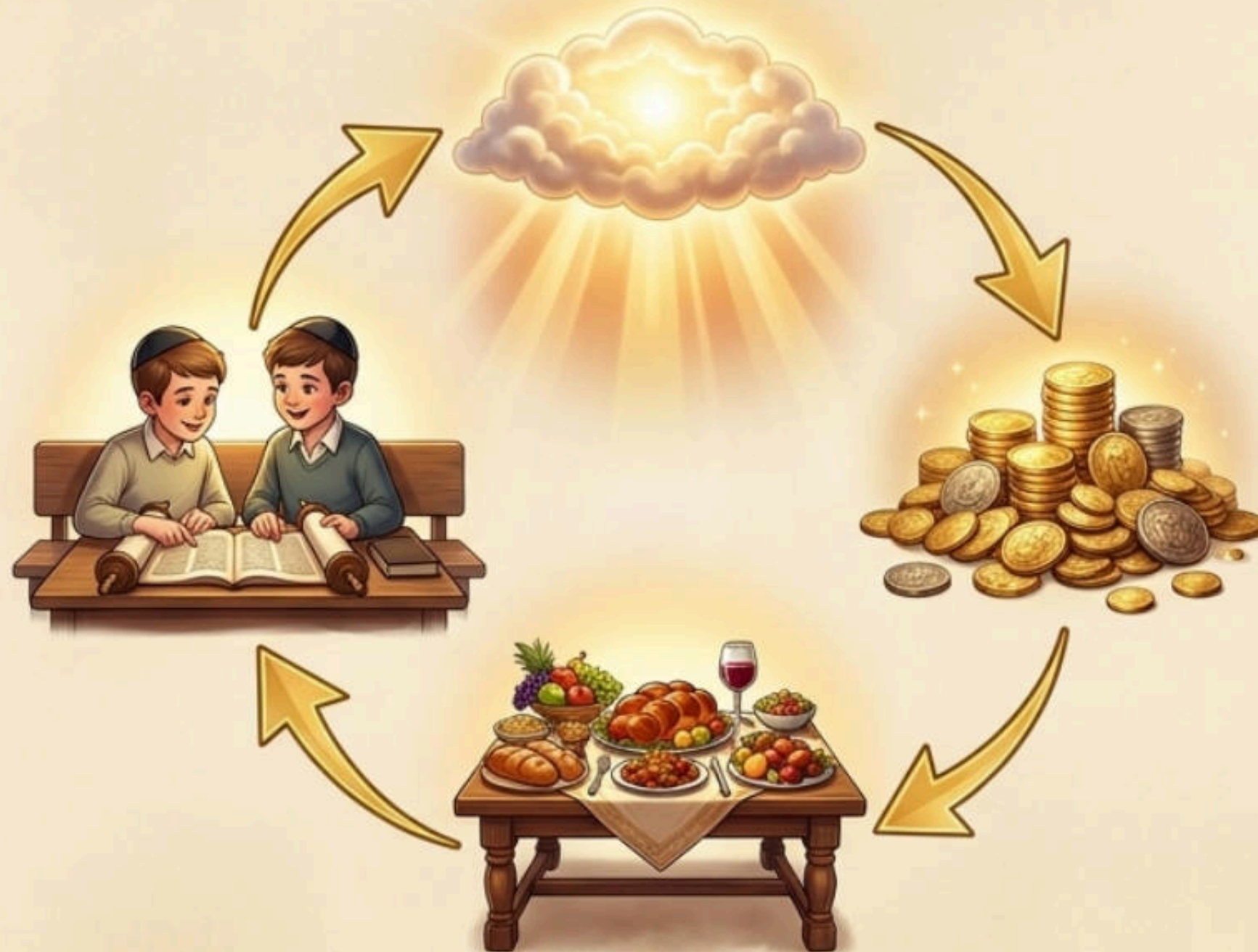
אֵיזוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
אֲדִירָה!

בְּגִלָּל חֲכָמָתוֹ, הֵב"ח
הָיָה גַם מֵרָאשֵׁי "וַעַד
אַרְבַּע אֲרָצוֹת" –
הוֹוֶעד שֶׁהִנְהִיג אֶת
כָּל קְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּפוֹלִין. מִכָּל מָקוֹם
בָּאוּ בָּאוּ לְשֹׂאֵל אוֹתוֹ
אֹתוֹ שְׂאֵלוֹת, וְהוּא
הִנְהִיג אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹךְ אֲהַבַת הַשֵּׁם.

מָה אֲנֵחנוּ לומדים מהסיפור המופלא של הב"ח?

עֲשֵׂר וְכַח הֵם מִתְנָה מֵהֵשֶׁם כְּדִי שְׂנַעְזֹר לְאַחֲרִים! וְהַמִּתְנָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂאֵפֶנָּשׁר לָתֵת לָתֵת – הִיא לְתַמוּךְ בְּלוּמֵדֵי הַתּוֹרָה, שְׂיֻכְלוּ לְלַמֵּד בְּשִׂמְחָה.

וְהִלְקֵחַ הַשְׁנִי: מִי שְׁרוּצָה לְדַעַת הֶלְכָּה בְּאַמָּת, צָרִיךְ תָּמִיד לַחְזֹר לַעֲשֹׂרָשִׁים
וְלִלְמַד בְּעִמְקָה. יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת הַשֵּׁם בְּאַהֲבָה, מִמָּשׁ
כְּמוֹ תַלְמִידָיו בַּשְּׁלָחַן הַפְּתוּחַ שֶׁל הַבַּ"ח! אָמֵן!